

ЩО МЕНІ ДАВ СБЗ

Олександр РАНЕНКО, четвертокурсник мехмату:

— Цього року мені дуже пощастило: у складі інтерзагону побував у Польській Народній Республіці. Поїздка нам сподобалася. У Познані ми працювали на спорудженні пивного заводу, а жили у студентському гуртожитку університету, де, крім нас, жили словацькі, чеські, німецькі студенти, зрозуміло, і господарі — польські студенти. Коли збирається так

багато молоді, то буває дуже весело, російська мова стає міжнародною. Кожен загін проводить свій національний вечір. Наш, радянський, був одним із кращих.

20 днів у Познані пролетіли непомітно. А потім почалася екскурсійна частина поїздки. і цей час пролинував ще швидше, так що ми опам'яталися тільки у Москві. Поїздка залишила масу вражень (шкода, ми дуже втомилися. Можливо, поїздку по країні варто було б організувати якимсь іншим чином). І все ж наше трудове літо згадуватиметься нам як час чудовий, незабутній.